

R O Z H O D N U T Í

Nejvyšší správní soud jako soud kárný projednal v ústním jednání konaném dne 15. 9. 2009 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Milady Tomkové, zástupce předsedkyně senátu JUDr. Karla Podolky a přísedících JUDr. Jaromíry Biolkové, JUDr. Mileny Čechotkové, JUDr. Zory Krejčí a JUDr. Gabriely Halířové, Ph.D. návrh okresního státního zástupce ve Frýdku - Místku na zahájení kárného řízení proti JUDr. I. W., státní zástupkyni Okresního státního zastupitelství ve Frýdku-Místku, a rozhodl

t a k t o :

- I. Podle ustanovení § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb. o řízení ve věcech soudců a státních zástupců, ve znění zákona č. 314/2008 Sb.

JUDr. I. W.

státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství ve Frýdku – Místku,

j e v i n n a , ž e

dne 12. 11. 2008 okolo 13. hodiny u Okresního soudu ve Frýdku – Místku při zastupování obžaloby v trestní věci č. j. 6 T 62/2008 vykazovala známky podnapilosti, což bylo jedním z důvodů pro odročení hlavního líčení, přičemž dechovou zkouškou provedenou u ní v 15.15 hod. téhož dne digitálním detektorem alkoholu AL 2500 na pracovišti Okresního státního zastupitelství ve Frýdku – Místku bylo zjištěno 0,9 promile alkoholu,

t e d y

jednak zaviněně porušila povinnosti státního zástupce uvedené v § 24 odst. 2 zákona č. 283/1993 Sb. o státním zastupitelství, jednak se chovala zaviněně tak, že ohrozila důvěru v činnost státního zastupitelství a snížila vážnost a důstojnost funkce státního zástupce,

t í m s p á c h a l a

kárné provinění podle § 28 zákona č. 283/1993 Sb. o státním zastupitelství.

Za to se jí **u k l á d á**

podle § 30 odst. 1 písm. b) zákona č. 283/1993 Sb. o státním zastupitelství, ve znění zákona č. 314/2008 Sb. kárné opatření spočívající ve snížení platu, a to o 20 % na dobu šesti měsíců.

II. Podle ustanovení § 19 odst. 4 zákona č. 7/2002 Sb. o řízení ve věcech soudců a státních zástupců za použití ustanovení § 14 písm. c) cit. zákona a za přiměřeného užití § 11 odst. 1 písm. j) tr. ř. per analogiam ve spojení s § 25 zákona č. 7/2002 Sb.,

se kárné řízení proti JUDr. I. W., státní zástupkyni Okresního státního zastupitelství ve Frýdku – Místku,

pro skutek spočívající v tom, že

dne 7. 10. 2008 nebyla pro těžkou opilost policejní komisařkou na pracovišti Služby kriminální policie a vyšetřování Okresního ředitelství Policie ČR ve Frýdku – Místku připuštěna k výslechu poškozené nezletilé A. M. v trestní věci vedené pod č. j. ORFM-4466-18/TČ-2008-04-107, ač se tohoto výslechu měla jako státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství ve Frýdku – Místku zúčastnit, byla policejní komisařkou z tohoto pracoviště vykázána, pročež ji musela zastoupit státní zástupkyně Mgr. L. D.,

z a s t a v u j e ,

neboť za toto jednání byla postižena okresním státním zástupcem dne 10. 10. 2008, č. j. Spr 700/2008 udělením výtky podle ustanovení § 30 odst. 3 zákona č. 283/1993 Sb. o státním zastupitelství.

O d ů v o d ě n í :

Nejvyššímu správnímu soudu byl dne 18. 11. 2008 doručen návrh okresního státního zástupce ve Frýdku-Místku na zahájení kárného řízení proti státní zástupkyni tohoto státního zastupitelství JUDr. I. W., v němž jí bylo kladeno za vinu spáchání dvou

kárných provinění podle § 28 zákona č. 283/1991 Sb., o státním zastupitelství. Kárných provinění se měla jmenovaná státní zástupkyně dopustit tím, že

1) dne 12. 11. 2008 odpoledne u Okresního soudu ve Frýdku – Místku při zastupování obžaloby v trestní věci č. j. 6 T 62/2008 proti obžalovanému K. K. a spol. nebyla pro opilost schopna jednání, takže soudce musel hlavní líčení odročit před přednesením závěrečných řečí, aby se vyhnul diskreditaci soudního jednání; následně pak ke konci pracovní doby bylo náměstkem okresního státního zástupce Mgr. R. K. u ní pomocí digitálního detektoru AL 2500 dechovou zkouškou zjištěno 0,9 promile alkoholu,

a že

2) dne 7. 10. 2008 ve Frýdku – Místku na pracovišti Služby kriminální policie a vyšetřování, Okresního ředitelství Policie ČR ve Frýdku – Místku, se měla v trestní věci vedené pod č. j. ORFM-4466-18/TČ-2008-04-107 zúčastnit výsledku poškozené nezletilé A. M., k tomuto výsledku však nebyla policejní komisařkou pro těžkou opilost připuštěna a byla vykázána z pracoviště, takže ji musela zastoupit státní zástupkyně Mgr. L. D.

Jako kárné opatření navrhovatel navrhl snížení platu o 20 % na dobu šesti měsíců.

Ústní jednání kárného soudu se konalo bez přítomnosti kárně obviněné státní zástupkyně, neboť se odmítla před senát dostavit.

Navrhovatel u ústního jednání trval na svém návrhu na zahájení kárného řízení proti kárně obviněné, přičemž v rámci závěrečného návrhu konstatoval, že kárně obviněná je kvalifikovaná a výkonná státní zástupkyně a pokud by nepožívala alkoholické nápoje, nikdo by vůči ní nic neměl. Situace však dospěla tak daleko, a v této souvislosti navrhovatel poukázal na řadu předchozích incidentů z let 2005 až 2007, které byly řešeny jiným způsobem, že navrhovatel nemá jinou možnost, než návrh na zahájení kárného řízení podat a trvat na navrženém kárném opatření. Svůj návrh chápe primárně nikoliv jako represivní zásah, ale jako poslední pokus (i s ohledem na současné postoj kárně obviněné, která svého dosavadního přístupu k požívání alkoholu lituje a podrobuje se léčbě) o individuálně preventivní působení, neboť se domnívá, že jednání kárného soudu a jeho výrok může být pro kárně obviněnou dosti významným mementem.

Kárný návrh byl podán osobou k tomu oprávněnou (§ 8 odst. 5 písm. d) zákona č. 7/2002 Sb.), přičemž byly zachovány lhůty, jež má na mysli ustanovení § 9 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., neboť byl podán do šesti měsíců ode dne, kdy se navrhovatel dozvěděl o kárných proviněních (12. 11. a 7. 10. 2008), jakož i do tří (dvou - podle § 29 zákona č. 283/1993 Sb.) let ode dne spáchání kárných provinění.

Kárně stíhaná se k návrhu písemně vyjádřila; nepopřela, že po určitou dobu se u ní opakovaně vyskytly problémy s alkoholem, za což se hluboce stydí a lituje toho. K popisu skutku v návrhu na zahájení kárného řízení však uvedla výhradu v tom směru, že hlavní líčení ve věci 6 T 62/2008, jehož se jako státní zástupkyně účastnila, bylo odročeno proto, že se nedostavili svědci. V inkriminovaný den 12. 11. 2008 se necítila zdravotně dobře, navštívila lékařku, byla jí doplněna medikace o antibiotika a byl jí injekčně

aplikován lék Depomedrol. Sama si aplikovala opakovaně po 30 kapkách léku Tussin. Její problémy s dýcháním se projevíly na jejím vystupování, měla setřelou řeč, její pohyby trupem dopředu, dozadu, doleva, doprava či naopak jsou v souvislosti s problémy dýchacími, hledá nejpříznivější polohu jak chytnout dech. Jako příčiny, které vedly k problémům s alkoholem, které sama hodnotí u státního zástupce jako neomluvitelné, uvádí velmi závažnou plicní nemoc (plicní fibrosu), která má za důsledek zvýšenou únavu, záchvaty dušnosti, nevyspání a enormní únavu. Druhou příčinou měl být každodenní stres spojený s dojížděním do Frýdku - Místku z Českého Těšína (vstávání ráno ve 4.40 hodin), pomocí starým rodičům, kteří mají hospodářství a výchovou syna studujícího vysokou školu jako samoživitelka. Vědoma si problémů s alkoholem rozhodla se státní zástupkyně absolvovat léčbu antabusem, která započala v listopadu 2008 a zdárně probíhá. Uvedla rovněž, že v souvislosti s nemocí, kterou trpí, má značně zvýšené výdaje na léky, pomůcky a pobyty mimo znečištěné ovzduší Těšínska a Frýdeckomístecka. Ke své práci uvedla, že se jí snaží vykonávat co nejlépe, váží si jí a baví ji. Pracuje v tomto oboru již 25 let, již několik let je specialistkou na úseku drogové trestné činnosti, trestné činnosti mladistvých a trestné činnosti na dětech a mládeži. Podílela se na zaškolování řady právních čekatelů, svou práci vykonává dobře. Za své prohřešky se stydí, a pokud jí to zdravotní stav dovolí, chtěla by práci státní zástupkyně vykonávat co nejlépe po co nejdélší dobu. V doplnění svého vyjádření upřesnila, které léky a v kolik hodin dne 12. 11. 2008 požila.

Obhájce kárně obviněné při ústním jednání krom skutečností uvedených v písemném vyjádření kárně obviněné na její obhajobu zdůraznil, že si kárně obviněná je vědoma, že její problémy s nadměrným požíváním alkoholických nápojů v posledních měsících narostly do takových rozměrů, že je nezbytně nutné je řešit, a ať již z vlastního rozhodnutí, ať již z popudu svého okolí započala léčbu, která se ukazuje být úspěšnou. Pokud jde o kárným návrhem definované skutky, obhájce kárně obviněné vznesl dvě námítky. V první řadě namítl, že pokud jde o skutek pod bodem dva návrhu na zahájení kárného řízení, tedy incident na pracovišti služby kriminální policie a vyšetřování dne 7. 10. 2008, bylo jednání kárně obviněné podle jeho názoru již vyřešeno v rámci kárné pravomoci okresního státního zástupce, neboť ze záznamu okresního státního zástupce ze dne 10. 10. 2008, č. j. SPR 700/2008, vyplývá, že její jednání na služebně kriminální policie bylo hodnoceno jako méně významné provinění, a proto jí byla ve smyslu § 30 odst. 3 zákona o státním zastupitelství uložena výtka. Za jednání, které je předmětem návrhu na zahájení kárného řízení pod bodem 2) tudíž již byla potrestána. Podle obhájce kárně obviněné by tento skutek neměl být tedy kárným soudem vůbec projednáván, neboť by šlo o nepřípustné dvojí trestání. Pokud jde o skutek vymezený pod bodem 1) návrhu na zahájení kárného řízení, obhájce kárně obviněné zpochybnil, že by opilost jeho klientky byla příčinou odročení hlavního líčení. S odkazem na obsah protokolu o hlavním líčení zdůraznil, že zcela jednoznačným a v dané situaci obligátním důvodem odročení byla skutečnost, že se nedostavil ani jediný z předvolaných svědků. Podle obhájce kárně obviněné by soud nemohl postupovat jinak ani v situaci, kdyby jeho klientka byla ve stavu zcela střízlivém. Indispozice kárně obviněné tedy nemohla mít na odročení žádný vliv. Obhájce tak zpochybnil popis vytýkaného skutku v tom smyslu, že nelze říci, že kárně obviněná nebyla schopna pro opilost jednání u hlavního líčení, natož že by z toho důvodu muselo být odročeno, a již vůbec ne před závěrečnými řečmi. Nicméně zároveň připustil, že jeho klientka alkohol požila a nezpochybnil naměřené množství, a zároveň uznal, že

postup jeho klientky nebyl správný. V závěru poukázal na dosavadní úspěchy v léčbě kárně obviněné, na její dlouhodobou kvalitní práci a na nelehký osobní životní úděl.

Znalec z oboru soudního lékařství, prof. MUDr. M. H., CSc., přibraný kárným soudem k posouzení vlivu medikace, kterou kárně obviněná uvedla, na množství alkoholu zjištěné u ní v odpoledních hodinách, ve svém posudku na otázku soudu odpověděl, že medikace uváděná JUDr. I. W. nemohla vyvolat jakoukoliv hladinu alkoholu v krvi. Pokud jde o kapky Tussin, užila-li je JUDr. I. W. naposledy kolem 14.30 hodin, a mezi touto aplikací a dechovou zkouškou uplynulo 45 minut, nemohl digitální dechový analyzátor na kapky reagovat. Užívání léků, které JUDr. I. W. uvedla, nemohlo ovlivnit ani hladinu alkoholu v krvi, ani výsledky dechové zkoušky. V době hlavního líčení (13.10 hodin) se mohla hladina alkoholu u JUDr. I. W. pohybovat v rozmezí 1,14 - 1,30 promile, což je mírný stupeň opilosti. I když účinky alkoholu na lidský organismus jsou přísně individuální, mírný stupeň opilosti se běžně projevuje snížením soudnosti a pozornosti, zvýšenou sebedůvěrou, mnohomluvností apod. Nelze vyloučit zhoršenou schopnost soustředění, ba dokonce ani poruchy rovnováhy.

Ze svědecké výpovědi soudce Okresního soudu ve Frýdku - Místku JUDr. V. K. bylo zjištěno, že kárně obviněná u hlavního líčení ve věci sp. zn. 6 T 62/2008 jevila známky požití alkoholu, nepochybně však ani skutečnost, že k odročení hlavního líčení by došlo i z jiných důvodů.

Ze svědecké výpovědi Mgr. R. K. soud zjistil, že kárně obviněná již v dopoledních hodinách inkriminovaného dne jevila známky požití alkoholu, svědek to dovodil ze způsobu jednání a chování, tak jak jej znal již z minulosti. Výpověď svědka rovněž potvrdila komplikované osobní poměry kárně obviněné.

Dokazování u ústního jednání bylo provedeno také pomocí listinných důkazů obsažených ve spisu 12 Ksz 1/2008, které navrhl navrhovatel, jednak listinnými důkazy vyžádanými kárným soudem.

Bylo tak zjištěno, že JUDr. I. W. byly za požívání alkoholu uděleny již tři výtky, a to dne 28. 5. 2007 za to, že se 25. 5. 2007 v 9.45 hod. nacházela na svém pracovišti v podnapilém stavu, dále dne 2. 7. 2008 za to, že se 30. 6. 2008 v odpoledních hodinách zdržovala na pracovišti ve stavu, který vzbuzoval důvodné pochybnosti o její střízlivosti, a konečně dne 10. 10. 2008 za jednání, které bylo v návrhu na zahájení kárného řízení označeno jako druhý případ zjištění opilosti (dne 7. 10. 2008 na pracovišti Policii ČR).

Z pracovního hodnocení provedeného navrhovatelem kárný soud zjistil, že JUDr. I. W. byla jmenována prokurátorkou v roce 1987, státní zástupkyní v roce 1994; při jmenování byla hodnocena jako výkonná pracovnice, zodpovědná, své úkoly plní s rozhodností a zápalem. Byla hodnocena jako ctižádostivá, pracovitá, kritická, méně tolerantní, nekompromisní, v práci nacházející realizaci a společenská. Již v té době se léčila na plicní chorobu. Celkově příznivé hodnocení lze vztahovat i na pozdější období, i když vždy měla tendence využívat všech příležitostí k požívání alkoholických nápojů. Posléze alkoholem řešila i čas od času se vyskytující rodinné, osobní a snad i zdravotní problémy. Asi od roku 2005 mělo požívání alkoholu gradující tendenci, od roku 2007 jí byly

ukládány výtky. Vcelku však byla pracovníci výkonnou, odborně zdatnou, nicméně začala se projevovat konfliktně, trpěla pocity zneuznání. Od podání kárného návrhu nastoupila ambulantní léčbu protialkoholní, 2 x týdně v kanceláři okresního státního zástupce požije dávku antabusu a podrobí se dechové zkoušce na alkohol. V tomto období (od listopadu 2008) nebyl zaznamenán jediný případ jejího opilství, začala také více dbát na zevnějšek, ustaly její konflikty na pracovišti, započatá protialkoholní léčba má na JUDr. I. W. pozitivní vliv.

Záznamy náměstka okresního státního zástupce Mgr. K. k událostem dne 12. 11. 2008 korespondují s obsahem jeho výpovědi, kterou učinil před kárným senátem při ústním jednání, stejný závěr pak platí pro výpověď soudce Okresního soudu ve Frýdku - Místku JUDr. K., pokud jde o průběh hlavního líčení, které řídil dne 12. 11. 2008 a kterého se JUDr. I. W. jako státní zástupkyně účastnila (pouze s odchylkou ve vztahu k důvodům odročení hlavního líčení).

Na základě zhodnocení takto provedeného dokazování dospěl kárný soud k následujícím skutkovým závěrům. Nejsou pochybnosti o tom, že dne 12. 11. 2008 již v dopoledních hodinách jevila JUDr. I. W. známky požití alkoholu (což bylo potvrzeno svědeckou výpovědí náměstka okresního státního zástupce Mgr. K.). Ten také odpoledne téhož dne opakovaně provedl dechovou zkoušku na alkohol pomocí přístroje AL 2500 s výsledkem 0,9 promile. Výpovědi soudce JUDr. K. je potvrzováno, jak se JUDr. I. W. chovala u hlavního líčení po 13.00 hodině téhož dne, na zvláštní chování kárně obviněného upozornila zapisovatelka (kymáčení, obtížné vyjadřování). Znalec přibraný soudem vyloučil, že by hladina alkoholu mohla být ovlivněna medikací, kterou téhož dne JUDr. I. W. užila. Obrana JUDr. I. W. spočívající na tvrzení a prokázání toho, že hlavní líčení inkriminovaného dne v citované trestní věci, v níž intervenovala, bylo odročeno proto, že se nedostavili svědci, není pro posouzení viny určující, kárný soud nepochybuje, že soudce řídící hlavní líčení, kterého se účastní též televize a veřejnost, v zájmu zachování důvěryhodnosti moci soudní nebude protokolovat, že zpozoroval, že státní zástupkyně není schopna řádně zastávat svou roli, protože jeví známky podnapilosti. Formální důvod pro odročení hlavního líčení spočívající v nedostavení se svědků zde nepochybně existoval (a kárný soud to nijak nezpochybňuje); to, že však zde byla i další příčina, tj. státní zástupkyně ve stavu podnapilosti, bylo rovněž prokázáno (svědecká výpověď soudce JUDr. K. a vyjádření obhájce). Rovněž poukaz kárně stíhané JUDr. I. W., že dechové přístroje vykazují při měření odchylky, nemůže na skutkovém stavu nic změnit. Kárný senát velmi dobře vnímal upozornění znalce na povahu zjištěné koncentrace alkoholu dechovou zkouškou, tedy, že jde o výsledky orientační – skutkový stav věci v projednávaném případě však není limitován mírou opilosti (tedy kolik že vlastně měla promile kárně stíhaná JUDr. I. W. v dechu či krvi). Zásadní je, že vůbec pod vlivem alkoholu, jenž byl zcela jasně rozpoznatelný pro ty, kdož se toho dne s kárně obviněnou JUDr. I. W. setkali, plnila své povinnosti.

V návaznosti na skutková zjištění ohledně průběhu hlavního líčení u Okresního soudu ve Frýdku - Místku dne 12. 11. 2008 upravil kárný senát tzv. skutkovou větu výroku, aniž se však dotkl totožnosti skutku.

Kárný soud nemá pochybnost, že státní zástupkyně JUDr. I. W. porušila povinnost uvedenou v ustanovení § 106 odst. 4 písm. e) zákoníku práce (zákon č. 262/2006 Sb.), totiž zákaz požívat alkoholické nápoje na pracovišti a v pracovní době i mimo pracoviště a nevstupovat pod vlivem na pracoviště (zde nutno zdůraznit, že i jednací síň soudu představuje pro státního zástupce pracoviště, stejně jako prostory státního zastupitelství a ovšem všechna ostatní místa, na kterých vykonává svou funkci).

Oproti kárnému návrhu kárný soud vymezil a upřesnil skutková zjištění tak, aby byla přehledná a vyjadřovala znaky spáchaného kárného provinění.

Podle § 28 zákona č. 283/1993 Sb., je kárným proviněním zaviněné porušení povinnosti státního zástupce, zaviněné chování nebo jednání státního zástupce, jímž ohrožuje důvěru v činnost státního zastupitelství nebo v odbornost jeho postupu anebo snižuje vážnost a důstojnost funkce státního zástupce.

Jednáním pod bodem I. výroku tohoto rozhodnutí po právní stránce kárně stíhaná JUDr. I. W. porušila povinnost stanovenou zákoníkem práce pro všechny zaměstnance, tedy i pro státní zástupce, tedy nepožívat alkoholické nápoje na pracovišti a v pracovní době i mimo pracoviště a nevstupovat pod jejich vlivem na pracoviště (přičemž pracovištěm státního zástupce je nepochybně i jednací síň soudu, kde intervenuje v průběhu hlavního líčení). Kárně stíhaná tímto zaviněným jednáním (ve formě nepřímého úmyslu, neboť věděla, že svým jednáním může takové ohrožení nebo porušení způsobit a pro případ, že je způsobí, byla s tím srozuměna: alkohol požívala nepochybně vědomě, přičemž účinky nepochybně znala – v důsledku toho pro případ, že bude u ní požití alkoholu zjištěno, byla s tím nepochybně srozuměna) rovněž nepochybně ohrozila důvěru v činnost státního zastupitelství a snížila vážnost a důstojnost funkce státního zástupce, neboť výkon této funkce vyžaduje nejen značný objem odborné zdatnosti a teoretických vědomostí, jakož i vědomostí praktických, ale rovněž nezpochybnitelnou morální integritu. Funkce státního zástupce je obecně spojena s velkou prestiží ve společnosti, přičemž vážnost a důstojnost výkonu funkce státního zástupce konkrétní osobou je nepochybně povědomím veřejnosti (laické i odborné) o tom, že tato osoba vstupuje na pracoviště pod vlivem alkoholu, degradována. Podnapilost a neschopnost řádného výkonu funkce byla demonstrována před veřejností. V tomto ohledu kárný soud proto shledává, že došlo k naplnění skutkové podstaty kárného deliktu podle § 28 zákona č. 283/1993 Sb.

V rámci úvah o uložení druhu kárného opatření, jakož i jeho výše, byly zváženy všechny skutečnosti, které mají vliv na povahu a závažnost kárného provinění, především forma zavinění kárně stíhané, četnost a intenzita jejího jednání, jakož i dopad jejího jednání na okolí; všechny skutečnosti (opakované výtky) nasvědčují tomu, že kárně obviněná JUDr. I. W. požívala ve větší míře alkoholické nápoje po delší dobu a že došlo i k ohrožení pověsti a vážnosti státního zastupitelství navenek. Kárný senát spatřuje v této věci hraniční případ, jehož okolnosti by formálně vzato mohly vést i k uložení nejpřísnějšího opatření – odvolání z funkce. S ohledem na význam funkce státního zástupce pro řádné fungování demokratického právního státu je nezbytné, aby tuto funkci vykonávaly osoby s vysokou morální integritou, vědomé si vysoké míry své osobní odpovědnosti, jež je s jejich postavením spjata, a odhodlané vykonávat své povinnosti výhradně v souladu s principy právního státu a svým svědomím. Na straně druhé je však kárný senát povinen vzít

v úvahu též důvody, které kárně stíhanou přiměly jednat v rozporu s normami profesního zákona a zároveň i její vlastní postoj, který posléze v nastalé situaci zaujala.

Z provedeného dokazování bylo zjištěno, že hlavním důvodem chování kárně stíhané byl komplex osobních problémů spjatých se zdravotním stavem, dojížděním do zaměstnání, rodinnými poměry. Vzápětí po podání kárného návrhu JUDr. I. W. nastoupila protialkoholickou léčbu, jež po celé období do rozhodnutí kárného senátu probíhala úspěšně, za deset měsíců nedošlo k jedinému alkoholickému incidentu. Sama kárně stíhaná se k věci postavila sebekriticky, je si vědoma, že její další setrvání ve funkci jako podmínku sine qua non vyžaduje abstinenci, vyslovila lítost nad vším, co se událo. Její postoj je tedy racionální. Současně kárný senát reflektoval obsah pracovního hodnocení, z něžž bylo zjištěno, že kárně obviněná je výkonnou a odborně velmi zdatnou státní zástupkyní, která vykonává svou funkci se zaujetím pro věc a s patřičným nasazením, v minulosti žádné problémy neměla. Kárný senát tedy volil kárné opatření, které by zobrazilo složitost úvahy, jež na jedné straně bere v potaz zjevnou nepřijatelnost chování, které bylo základem posuzovaného skutku, na druhé straně však také deklaruje potřebu nevnímat životní a pracovní osudy paušálním jednostranným pohledem. Státní zástupci si musejí být vědomi výjimečnosti svého postavení v demokratickém právním státě a tedy i vysokých nároků, které na ně jejich povolání klade – proto míra tolerance nemůže být obecně vysoká. V posuzované věci kárný soud nakonec nepřikročil k meznímu opatření proto, že kritická reflexe ze strany kárně obviněná byla maximální, její snaha zvrátit nepříznivý obraz, který dřívějším svým jednáním vyvolala, je opravdová. Je odborně velmi zdatnou státní zástupkyní; proto kárný senát poskytl kárně obviněné volbou kárného opatření možnost prokázat, že její reflexe je opravdová, trvalá a bezvýjimečná. Na druhé straně pak ovšem kárné opatření musí vyjadřovat závažnost, kterou kárný senát v kárném provinění shledal; proto zvolil přísné opatření spočívající ve snížení platu o 20 % na dobu 6 měsíců, tedy ve výši v horní polovině možného rozmezí a pokud jde o délku, v polovině možného rozmezí.

K výroku II.:

Návrhem na zahájení kárného řízení bylo též kárně stíhané státní zástupkyni kladeno za vinu, že se pod vlivem alkoholu účastnila výslechu nezletilé poškozené na pracovišti Policie ČR dne 7. 10. 2008. Jednání popsané v kárném návrhu je však zcela obsaženo ve skutku, kterého se týká předchozí již pravomocné rozhodnutí o uložení výtce (rozhodnutí okresního státního zástupce ve Frýdku – Místku č. j.SPR 700/2008 ze dne 10. 10. 2008). Podstata skutku je tvořena jednáním odpovědné osoby a následkem, který byl jejím jednáním způsoben, jenž je relevantní z hlediska hmotného práva. Jednání popsané v kárném návrhu (účast na výslechu nezletilé poškozené A. M. v označené trestní věci na určeném místě) je tak zcela obsaženo ve skutku, kterého se týká předchozí rozhodnutí o uložení výtce (č. j. SPR 700/2008 ze dne 10. 10. 2008), jde o týž skutek.

Zákon č. 7/2002 Sb., neřeší situaci, kdy tentýž orgán státní správy oprávněný k podání kárného návrhu považuje za postačující řešit zjištěné nedostatky v práci státního zástupce udělením výtky, zatímco posléze považuje tyto nedostatky za natolik závažné, že je potřeba je projednat v kárném řízení.

Podpůrně je proto podle § 25 zákona č. 7/2002 Sb. nutno použít ustanovení trestního řádu; v § 11 odst. 1 tr. ř. jsou stanoveny případy, kdy je trestní stíhání nepřipustné, nelze je zahájit, a bylo-li již zahájeno, nelze v něm pokračovat a musí být zastaveno. Podle písm. f) citovaného ustanovení proti tomu, proti němuž dřívější stíhání pro týž skutek skončilo pravomocným rozsudkem soudu nebo bylo rozhodnutím soudu nebo jiného oprávněného orgánu pravomocně zastaveno, jestliže rozhodnutí nebylo v předepsaném řízení zrušeno. Tímto ustanovením je ve vnitrostátním právu konkretizována zásada „ne bis in idem“, obecně vyjádřená v čl. 40 odst. 5 Listiny základních práv a svobod, přičemž cílem je zabránit opakovanému stíhání odpovědné osoby za stejné faktické jednání. V Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod (č. 209/1992 Sb.) – Protokolu č. 7 čl. 4 odst. 1 se stanoví, že nikdo nemůže být stíhán nebo potrestán v trestním řízení podléhajícím pravomoci téhož státu za trestný čin, za který již byl osvobozen nebo odsouzen konečným rozsudkem podle zákona a trestního řádu tohoto státu. Ustanovení § 11 odst. 1 písm. j) tr. ř. rozšiřuje důvody nepřipustnosti trestního stíhání též na případy, kdy tak stanoví mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána. Je to nepochybně i případ citované Úmluvy. Aplikací cit. článku 4 odst. 1 Úmluvy se zabýval v předchozím období opakovaně Nejvyšší soud (srov. kupř. rozhodnutí sp. zn. 11 Tdo 738/2003 či 4 Tz 183/2005) a dovodil, že tuto zásadu je nutno vztáhnout jak na činy patřící mezi trestné činy, tak na činy spadající mezi přestupky podle českého právního řádu. Současně také Nejvyšší soud již vyložil, že tato zásada dopadá i na projednání téhož skutku v jiném než trestním řízení, přičemž za „potrestání“ nutno chápat i sankce ukládané za přestupky.

Kárný senát je proto názoru, že zásadu ne bis in idem je třeba vztáhnout i na projednání věci v kárném řízení podle zákona č. 7/2002 Sb., ve kterém je upraven postup v řízení, v němž je posuzována kárná odpovědnost nebo způsobilost vykonávat funkci u soudce nebo státního zástupce, přičemž za prokázané zaviněné porušení povinnosti uložených státnímu zástupci lze uložit sankci, která má poměrně závažné dopady. Další řízení o skutku popsaném v kárném návrhu (jeho druhém odstavci, tedy za jednání dne 7. 10. 2008) již bylo v předchozím řízení skončeno, rozhodnutí ze dne 10. 10. 2008 č. j. SPR 700/2008 nebylo následně zrušeno; proto kárný soud za použití § 11 odst. 1 písm. j) tr. ř. aplikoval čl. 4 odst. 1 sedmého Protokolu k Úmluvě a rozhodl o zastavení řízení (podle § 14 písm. c) zákona č. 7/2002 Sb. senát řízení zastaví, zanikla-li odpovědnost státního zástupce za kárné provinění). V tomto ohledu tedy shledal námitky obhajoby důvodnými.

Pro úplnost lze uvést, že není rozhodující, zda v případě uložení výtky došlo k nesprávné kvalifikaci kárného provinění jako drobného nedostatku a poklesku podle § 30 odst. 3 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ačkoli by mohlo naplňovat znaky kárného provinění závažnějšího, které by bylo možno postihnout podle § 30 odst. 1 cit. zákona. Je proto pouze věcí příslušného orgánu ujasnit si, o jak závažný delikt v činnosti státního zástupce se jedná a jaký způsob jeho postihu podkládá za odpovídající, neboť v širším smyslu slova se jedná o postih za porušení pracovních povinností, pro jehož projednání podpůrně platí veškeré základní znaky trestního řízení (§ 25 zákona č. 7/2002 Sb.).

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e n í** odvolání přípustné.

V Brně dne 15. září 2009

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně kárného
senátu